

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE Xe KAMER

A R R E S T

**nr. 197.203 van 23 oktober 2009
in de zaak A. 192.800/X-14.206.**

In zake: Veerle MARCHAL
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Gerald Kindermans
 kantoor houdend te 3870 HEERS
 Steenweg 161
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen:

 de deputatie van de provincieraad van LIMBURG

Tussenkomende partij:

Carlo VANSCHOENWINKEL
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Kristien Vaes
kantoor houdend te 3500 HASSELT
Herkenrodesingel 4, bus 1
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, ingesteld op 28 mei 2009, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van het besluit van 20 november 2008 van de deputatie van de provincieraad van Limburg houdende inwilliging van het beroep van Carlo VANSCHOENWINKEL tegen de beslissing van 25 juli 2008 van het college van burgemeester en schepenen van Sint-Truiden waarbij een vergunning is geweigerd voor het verkavelen van gronden gelegen te Zepperen, Kleine D'Oyestraat, kadastraal bekend sectie C, nrs. 125/b en 128/g.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een nota ingediend.

Auditeur Ronny Vercruyssen heeft een verslag opgesteld.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 25 september 2009.

Staatsraad Jan Clement heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Jürgen De Staercke, die loco advocaat Gerald Kindermans verschijnt voor de verzoekende partij, bestuurssecretaris Katrien Vissers, die verschijnt voor de verwerende partij, en advocaat Stefan Jochems, die loco advocaat Kristien Vaes verschijnt voor de tussenkomende partij, zijn gehoord.

Auditeur Ronny Vercruyssen heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Regelmatigheid van de rechtspleging

3.1. Met een op 19 juni 2009 ter post aangetekend verzoekschrift vraagt Carlo VANSCHOENWINKEL om in het geding te mogen tussenkomen.

Er is grond om dat verzoek in te willigen, wat betreft het administratief kort geding.

3.2. Na ontvangst van de nota van de verwerende partij, heeft de verzoekster een “memorie van antwoord” neergelegd. Dit niet in het procedurereglement voorziene stuk wordt uit de debatten geweerd.

IV. Feiten

4.1. Op 12 maart 2008 dient Carlo Vanschoenwinkel bij het college van burgemeester en schepenen van Sint-Truiden een verkavelingsaanvraag in voor een terrein gelegen aan de Kleine D'Oyestraat te Zepperen (Sint-Truiden), kadastraal bekend sectie C, nrs. 125/b en 128/g. Hij beoogt hiermee de afsplitsing te verkrijgen van één lot dat moet dienen voor het bouwen van een open bebouwing.

Het voornoemde terrein is volgens het op 5 april 1977 vastgestelde gewestplan Sint-Truiden-Tongeren deels gelegen in agrarisch gebied,

deels in woongebied met landelijk karakter. Het terrein is niet gelegen binnen het gebied van een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg, noch binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde, niet vervallen verkaveling.

4.2. Op 3 april 2008 verleent de afdeling Duurzame Landbouwonwikkeling een negatief advies omtrent de aanvraag.

4.3. Tijdens het openbaar onderzoek, dat plaatsvindt van 5 april 2008 tot 4 mei 2008, wordt door de verzoekster een bezwaarschrift ingediend.

4.4. Op 23 mei 2008 verklaart het college van burgemeester en schepenen van Sint-Truiden het bezwaar deels gegrond.

4.5. Op 1 juli 2008 verleent de gemachtigde ambtenaar een ongunstig advies over de aanvraag.

4.6. Op 25 juli 2008 weigert het college van burgemeester en schepenen van Sint-Truiden de gevraagde vergunning.

4.7. Op 27 augustus 2008 stelt de aanvrager bij de deputatie van de provincieraad van Limburg administratief beroep in tegen de voormelde weigeringsbeslissing.

4.8. Op 30 september 2008 verleent de 3de directie Infrastructuur, Ruimtelijke Ordening, Milieu en Natuur een ongunstig advies omtrent het administratief beroep.

4.9. Op 20 november 2008 willigt de deputatie het administratief beroep in. Dit is het bestreden besluit, waarin onder meer het volgende gesteld wordt:

“(…)

dat het bouwlot voor wat betreft het onderdeel gesitueerd binnen de perimeter van het woongebied met landelijk karakter bestaanbaar is met het gewestplan, dat het onderdeel gesitueerd in agrarisch gebied niet bestaanbaar is met het gewestplan;

Overwegende dat voor de stad Sint-Truiden de geïntegreerde gemeentelijke stedenbouwkundige verordening van toepassing is; dat de verordening werd herzien en door de deputatie goedgekeurd in zitting van 13 december 2007 (B.S. 25/03/2008); dat de aanvraag niet in overeenstemming is met artikel 61 en 62 van deze verordening;

Overwegende dat het perceel niet gesitueerd is in een overstromingsgevoelig gebied, zodat in alle redelijkheid dient geoordeeld te worden dat met het gebruik van het perceel als een normale bouwkavel geen schadelijk effect voor de omgeving wordt verwacht, indien de bepalingen van de gewestelijke stedenbouwkundige verordening inzake hemelwaterputten, infiltratievoorzieningen, buffervoorzieningen en gesch(ei)den lozing van afvalwater en hemelwater worden nagekomen;

Overwegende dat de aanvraag werd onderworpen aan de speciale reglementen van openbaarmaking, bepaald bij besluit van de Vlaamse regering van 5 mei 2000; dat tijdens het openbaar onderzoek 1 bezwaarschrift werd ingediend; dat het bezwaarschrift hoofdzakelijk handelt over het feit dat het perceel niet bebouwbaar is; dat het perceel gelegen is in agrarisch gebied en dat er geen nutsvoorzieningen voorzien zijn; dat het college de bezwaren deels gegrond heeft verklaard;

Overwegende dat de deputatie van oordeel is dat de aanvraag ruimtelijk aanvaardbaar is; dat bij nazicht van de gewestplankaart op schaal 1/10.000 de door de aanvrager voorgestelde begrenzing van het landelijke woongebied kan aangenomen worden; dat het ontworpen bouwlot grenst aan de openbare weg en aansluit bij de bestaande bebouwing in de straat;

Overwegende dat het beroep kan worden ingewilligd”.

V. Ontvankelijkheid

5. De verwerende en de tussenkomende partijen werpen op dat de vordering niet ontvankelijk is. Er bestaat vooralsnog geen noodzaak om over de opgeworpen exceptie uitspraak te doen. Een onderzoek van en een uitspraak over deze exceptie dringt zich immers slechts op indien zou blijken dat de grondvoorwaarden voor schorsing vervuld zijn, hetgeen te dezen, zoals hierna zal blijken, niet het geval is.

VI. Onderzoek van de vordering

6.1. Krachtens artikel 17, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

6.2. De verzoekster formuleert het moeilijk te herstellen ernstig nadeel als volgt:

“Motivering betreffende de schorsing
Het spreekt vanzelf dat het verzoek tot schorsing gegrond dient verklaard te worden.

Eens de verkaveling door de heer VANSCHOENWINKEL is uitgevoerd, hetgeen uiteraard de bedoeling van de heer VANSCHOENWINKEL is, en eens er woningen gebouwd zijn op deze verkaveling is het natuurlijk onmogelijk om de verkaveling teniet te doen wanneer de verkavelingsvergunning zou worden vernietigd.

Er zou derhalve een onherstelbaar nadeel aan verzoekster worden toegebracht, gelet op de onherroepelijke en onomkeerbare situatie die dan zou ontstaan.

Het staat derhalve vast dat er sprake is van een onherstelbaar nadeel desbetreffend”.

6.3. De verzoekende partijen mogen zich in de uiteenzetting van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel niet beperken tot vaagheden en algemeenheden, maar dienen concrete en precieze gegevens aan te brengen waaruit enerzijds de ernst van het nadeel blijkt dat zij ondergaan of dreigen te ondergaan, hetgeen inhoudt dat zij concrete en precieze aanduidingen moeten verschaffen omtrent de aard en de omvang van het nadeel dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de aangevochten akte kan berokkenen, én waaruit anderzijds het moeilijk te herstellen karakter van het nadeel blijkt.

6.4. De verzoekster verstrekt helemaal geen gegevens over de aard van het beweerde “onherstelbaar nadeel”. In het verzoekschrift worden dienaangaande geen concrete gegevens aangevoerd. Bijgevolg wordt in het verzoekschrift niet aangetoond dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel zal veroorzaken.

6.5. Er is niet voldaan aan de door artikel 17, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State opgelegde voorwaarden om de schorsing van de tenuitvoerlegging te bevelen. Deze vaststelling volstaat om de vordering te verwerpen.

BESLISSING

1. Het verzoek van Carlo VANSCHOENWINKEL tot tussenkomst in het administratief kort geding wordt ingewilligd.

2. De Raad van State verwerpt de vordering.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 23 oktober 2009,
door de Raad van State, Xe kamer, samengesteld uit:

Jan Clement,	staatsraad, waarnemend voorzitter,
met bijstand van	
Tiny Temmerman,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Tiny Temmerman.

Jan Clement.